

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 14 czerwca 2007 r. — Ernst & Young Deutsche Allgemeine Treuhand AG przeciwko Finanzamt Stuttgart Körperschaften

(Sprawa C-285/07)

(2007/C 247/02)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ernst & Young Deutsche Allgemeine Treuhand AG

Strona pozwana: Finanzamt Stuttgart Körperschaften

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 8 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 90/434/EWG⁽¹⁾ z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych Państw Członkowskich stoi na przeszkodzie przepisom podatkowym państwa członkowskiego, zgodnie z którymi w przypadku przekazania udziałów w jednej spółce kapitałowej z państwa członkowskiego Unii Europejskiej innej spółce kapitałowej z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, spółka przekazująca może nadal posługiwać się wartością księgową przekazanych udziałów tylko wtedy, gdy spółka przyjmująca przypisała przekazanym udziałom tę samą wartość księgową (tzw. doppelte Buchwertverknüpfung — „zbieżna wartość księgową”)?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: czy uregulowanie to jest niezgodne z art. 43 i 56 WE, mimo iż „zbieżna wartość księgową” jest wymagana również w przypadku przekazania udziałów w spółce kapitałowej spółce kapitałowej podlegającej nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Niemcy) w dniu 5 lipca 2007 r. — Firma Baumann GmbH przeciwko Land Hessen

(Sprawa C-309/07)

(2007/C 247/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Hessischer Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Firma Baumann GmbH

Strona pozwana: Land Hessen

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ustawodawca krajowy, korzystając z określonej w art. 5 ust. 3 dyrektywy Rady 85/73/EWG z dnia 29 stycznia 1985 r. zmienionej dyrektywą Rady 96/43/WE z dnia 26 czerwca 1996 r. oraz w załączniku A rozdział I pkt 4 lit. a) możliwości zwiększenia kwot ryczałtowych dla danych zakładów oraz określonej w pkt 4 lit. b) możliwości nakładania specjalnych opłat pokrywających faktyczne koszty, jest ściśle związany strukturą opłat przewidzianą w załączniku A rozdział I pkt 1 i 2a (podział na gatunki zwierząt, zwierzęta młode i dorosłe, waga tuszy itd.), czy też przy ustalaniu stawek opłat może on zróżnicować ich wysokość między inspekcjami jednostek uboju w wielkich zakładach a innymi inspekcjami, a ponadto również w ramach tych grup dokonać stopniowego degresywnego ustalenia stawki opłaty w zależności od liczby dokonanych ubojów, wyłącznie pod warunkiem, że odpowiada to faktycznym kosztom?

⁽¹⁾ Dz.U. L 225, str. 1.

- 2) Czy ustawodawca krajowy może na podstawie wspomnianych powyżej przepisów dotyczących uboju dokonywanego na wniosek posiadacza poza normalnymi godzinami uboju nałożyć procentowy dodatek do opłat pobieranych za inspekcje w normalnych godzinach uboju, jeżeli odpowiada to faktycznym kosztom dodatkowym, czy też koszty te powinny być zawarte w (zwiększonej) opłacie ryczałtowej dla wszystkich zobowiązanych do wniesienia opłaty?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 11 lipca 2007 r. — Hein Persche przeciwko Finanzamt Lüdenschaid

(Sprawa C-318/07)

(2007/C 247/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Hein Persche

Strona pozwana: Finanzamt Lüdenschaid

Pytania prejudycjalne

1. Czy zakres stosowania swobodnego przepływu kapitału (art. 56 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską) obejmuje darowizny rzeczowe dokonane przez obywatela państwa członkowskiego w formie przedmiotów codziennego użytku na rzecz organizacji, które mają siedzibę w innym państwie członkowskim i które zgodnie z prawem tego państwa są uznane za organizacje pożytku publicznego?
2. Czy w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze uregulowanie państwa członkowskiego, zgodnie z którym darowizny na rzecz organizacji pożytku publicznego są objęte przywilejami podatkowymi tylko wówczas, gdy organizacje te mają siedzibę w tym państwie członkowskim — uwzględniając obowiązek weryfikacji przez organ podatkowy deklaracji składanych przez podatnika i zasadę proporcjonalności (art. 5 akapit trzeci Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską) — jest sprzeczne ze swobodnym przepływem kapitału (art. 56 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską)?
3. Czy w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie dyrektywa nr 77/799/EWG wprowadza obowiązek korzystania przez organ podatkowy państwa członkowskiego w celu wyjaśnienia stanu faktycznego, zaistniałego w innym państwie członkowskim z pomocy organów administracyjnych tego państwa członkowskiego, czy też można wskazać podatnikowi, że zgodnie z przepisami proceduralnymi jego państwa członkowskiego w odniesieniu do stanów faktycznych zaistniałych za granicą to na nim spoczywa obowiązek udowodnienia faktów (ciężar dowodu)?

Skarga wniesiona w dniu 13 lipca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-326/07)

(2007/C 247/05)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: L. Pignataro-Nolin i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że wydając przepisy art. 1.2 dekretu Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 2004 r. w sprawie określenia kryteriów wykonania uprawnień szczególnych określonych w art. 2 dekretu z mocą ustawy nr 332 z dnia 31 maja 1994 r. przekształconego w ustawę i zmienionego ustawą nr 474 z dnia 30 lipca 1994 r. oraz zmienionego art. 4 ust. 227 lit. a), b) i c) ustawy budżetowej nr 350/2004, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 43 i 56 Traktatu WE.
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja twierdzi, że ustanowione w art. 1.2 dekretu z 10 czerwca 2004 r. kryteria wykonywania uprawnień szczególnych określonych w art. 4 ust. 227 lit. a), b) i c) ustawy nr 350/2004 nie są na tyle szczegółowe i precyzyjne, by umożliwiły inwestorowi z innego państwa członkowskiego zorientowanie się kiedy dojdzie do wykonywania uprawnień szczególnych określonych w art. 4 lit. a), b) i c) ust. 227 ustawy nr 350/2004.

Uprawnieniami szczególnymi, o których mowa w lit. a), b) i c) są: sprzeciw wobec przejęcia przez inwestorów udziałów reprezentujących co najmniej 5 % głosów lub mniejszy odsetek głosów określony przez Ministra Gospodarki i Finansów, sprzeciw wobec zawierania umów i porozumień między udziałowcami, którzy dysponują 5 % praw głosu lub mniejszym odsetkiem głosów określonym przez Ministra Gospodarki i Finansów oraz uprawnienie do zablokowania uchwały w sprawie rozwiązania spółki, przeniesienia przedsiębiorstwa, łączenia lub podziału spółek, przeniesienia siedziby spółki za granicę lub zmiany przedmiotu działalności spółki. Kryteria te dotyczą wszystkich sektorów wymienionych w art. 4 ust. 227 akapit pierwszy ustawy (obrona, transport, łączność, źródła energii i inne usługi użyteczności publicznej).